

❦
❦
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

❦ ב'תקסד ❦ מצמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצודה שדך צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
 ❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט"ז אָדָר (שושן פורים)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

וְהִנֵּה עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שְׂמֵאֲמִינִים שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מְמַלֵּא כָּל
 עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין. וּמֵאַחַר שֶׁהוּא סוּבֵב כָּל עֲלָמִין,
 אִם-כֵּן שָׁגַם הֶחָלָל הַפָּנּוּי בְּעֲצֻמוֹ נִתְהַוָּה מִחֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּבִדְאִי
 בְּאֶמֶת לְאֵמֶתוֹ יֵשׁ שֵׁם אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיֵג
 זֹאת, וְלִמְצֹא שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּנ"ל. עַל-כֵּן הֵם עוֹבְרִים עַל כָּל
 הַחֲכָמוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסִית הַבָּא מִשֵּׁם מִחֲלָל הַפָּנּוּי, כִּי
 יוֹדְעִים שְׂבִדְאִי אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֹּא לָהֶם תְּשׁוּבָה. כִּי אִם הָיָה מוֹצֵא
 עֲלֵיהֶם תְּשׁוּבָה, הֵינּוּ שֶׁהָיָה מוֹצֵא בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם-כֵּן
 לֹא הָיָה חָלָל הַפָּנּוּי, וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהִתְהַוּוֹת הַבְּרִיאָה. אֲבָל
 בְּאֶמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּדְאִי יֵשׁ עֲלֵיהֶם תְּשׁוּבָה, וּבִדְאִי יֵשׁ שֵׁם אֱלֹהוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל עַל-יְדֵי חֲקִירוֹת נְשַׁקְעִים שֵׁם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֹּא שֵׁם
 אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲלָל הַפָּנּוּי. רַק צְרִיכִין
 לְהֵאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ סוּבֵב גַּם עָלָיו, וּבִדְאִי בְּאֶמֶת גַּם שֵׁם יֵשׁ
 אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְעַל-כֵּן יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים, עַל-שֵׁם שֶׁהֵם עוֹבְרִים
 בְּאֲמוּנָתָם עַל כָּל הַחֲכָמוֹת. וְאֶפְלוּ עַל הַחֲכָמוֹת
 שְׂאִינָם חֲכָמוֹת, הֵינּוּ הָאֶפִיקוֹרְסִית הַשְּׁנִית הַבָּא מִחֲלָל הַפָּנּוּי
 כִּנ"ל. וְעַל-כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִקְרָא "אֱלֹקֵי הָעֲבָרִיִּים" (שְׁמוֹת ג), מְלִשׁוֹן
 (יְהוֹשֻׁעַ כ"ד): "עֲבַר הַנְּהָר" (רש"י בראשית ל"ט ע"פ איש עברי) 'לְשׁוֹן צְדָדִין'.
 הֵינּוּ שֶׁאֱלֹהוֹתוֹ מְסַבֵּב גַּם עַל הֶחָלָל הַפָּנּוּי, הַבָּא עַל-יְדֵי הַצְּמָצוּם,
 שְׂצֻמָּצֵם הָאֹר לְצְדָדִין. וְעַל-כֵּן יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים, שֶׁעַל-יְדֵי
 אֲמוּנָתָם שְׂמֵאֲמִינִים שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֱלֹקֵי הָעֲבָרִיִּים כִּנ"ל, הֵם

עוֹבְרִים עַל כָּל הַחֲכָמוֹת, וְעַל מֶה שְׂאִינָם חֲכָמוֹת, הֵינּוּ הָאֲפִיקוֹרְסִית הַשְּׁנִית כַּנ"ל. וְעַל־כֵּן בּוֹדֵאי מִזֶּה הָאֲפִיקוֹרְסִית הַשְּׁנִית, בּוֹדֵאי צָרִיךְ לְזַהֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, לְבָרַח וּלְהַפְלִיט מִשָּׁם, לְבָלִי לְעֵינַי וּלְהַבִּיט בְּדַבְרֵיהֶם כָּלֵל, כִּי חָם וְשָׁלוֹם, בּוֹדֵאי יִשְׁקַע שָׁם, כִּי עָלְיוֹ נֶאֱמַר: "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן" וְכוּ' כַּנ"ל:

ג אֶדְ דַּע, אִם יֵשׁ צַדִּיק גָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ, הוּא צָרִיךְ דְּזִקָּא לְעֵינַי בְּדַבְרֵי הָאֲפִיקוֹרְסִית אֵלָיו. וְאַף שְׂאִי אֶפְשָׁר לִישְׁבָם כַּנ"ל, עַל כָּל זֶה עַל־יַדֵי עֵינָיו שְׁמַעֲיֵן שָׁם, הוּא מַעְלָה מִשָּׁם כַּמָּה נְשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִשְׁקָעוּ בְּתוֹךְ הָאֲפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת. כִּי אֵלָיו הַמְּבֹכּוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁל הָאֲפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת הֵבִיא מִחֻלָּל הַפָּנּוּי, הֵם בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה, מֵאַחַר שְׂאִינַי עֲלֵיהֶם שֶׁכָּל וְאוֹתִיּוֹת לִישְׁבָם כַּנ"ל. כִּי הַבְּרִיאָה הִיְתָה עַל־יַדֵי הַדְּבֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ל"ג): "בְּדַבֵּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאִים". וּבְהַדְּבֹר יֵשׁ חֲכָמָה, כִּי כָּלֵל הַדְּבֹר הוּא רַק חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה, וְעַל יָדָם נִתְּחוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם ק"ד): "כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ". וְהַדְּבֹר הוּא הַגְּבוּל שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים, כִּי הַגְּבִיל חֲכָמָתוֹ בְּהַאֲוִתִּיּוֹת, שְׂאוֹתִיּוֹת אֵלָיו הֵם גְּבוּל לָזֶה, וְאוֹתִיּוֹת אֵלָיו הֵם גְּבוּל לָזֶה.

א ב ל בְּהַחֲלָל הַפָּנּוּי שֶׁהוּא מְקִיף כָּל הָעוֹלָמוֹת כַּנ"ל, וְהוּא פָּנּוּי מְכַל כְּבִיכּוֹל כַּנ"ל, אֵינַי שָׁם שׁוֹם דְּבֹר, וְאַפְּלוֹ שֶׁכָּל בְּלֹא אוֹתִיּוֹת כַּנ"ל. וְעַל כֵּן הַמְּבֹכּוֹת הַבָּאִים מִשָּׁם, הֵם בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה. וְכֵמוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּמִשְׁהָ (מְנַחוֹת כ"ט): 'כְּשֶׁשָּׂאֵל עַל מִיתַת רַבִּי עַקִּיבָא, זו תוֹרָה וְזֶה שְׂכָרָה. הַשִּׁיבוּ לוֹ: שְׂתַק, כִּךְ עָלָה בְּמַחְשָׁבָה'. הֵינּוּ שֶׁאֵתָה צָרִיךְ לְשִׁתַּק, וְלְבָלִי לְשָׂאֵל תְּשׁוּבָה וְתִרְוִץ עַל קְשִׁיָּא זו. כִּי כִךְ עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן הַדְּבֹר. עַל־כֵּן אֵתָה צָרִיךְ לְשִׁתַּק עַל שְׂאֵלָה זו, כִּי הוּא בְּבַחֲיַנּוֹת עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, שְׂאִינַי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקסו' ז'אמר מוזהרני'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ז' זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז' זק נתן ולא יעבור

שָׁם דְּבוֹר לְיֹשֵׁב אוֹתָהּ. וְכִמוֹ כֵּן אֵלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמְּבוֹכוֹת שֶׁבָּאִים מִחֲלַל הַפָּנּוּי, שֶׁאִין שָׁם דְּבוֹר וְלֹא שֶׁכָּל כֵּן"ל, עַל־כֵּן הֵם בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה, וְצָרִיד רַק לְהֶאֱמִין וְלִשְׁתַּק שָׁם. וְעַל־כֵּן אָסוּר לְכַנֵּם וּלְעֵין בְּדַבְרֵי הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַמְּבוֹכוֹת אֵלוֹ, כִּי־אִם צָדִיק שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת מִשְׁהָ. כִּי מִשְׁהָ הוּא בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה, בְּבַחֲיַנַּת שֶׁנִּקְרָא: "כְּבֹד פֶּה" (שְׁמוֹת ד), בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִן הַדְּבוֹר. וְעַל־כֵּן הַצָּדִיק שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת מִשְׁהָ, בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה, יָכוֹל לְעֵין בְּדַבְרֵי הַמְּבוֹכוֹת אֵלוֹ, שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנַּת שְׁתִּיקָה כֵּן"ל. וְצָרִיד דְּוָקָא לְעֵין, כִּדִּי לְהַעֲלוֹת הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם כֵּן"ל:

ד וְדַע, כִּי מִחֲלָקֶת הִיא בְּבַחֲיַנַּת בְּרִיַּאת הָעוֹלָם. כִּי עֶקֶר בְּרִיַּאת הָעוֹלָם, עַל־יְדֵי חֲלָל הַפָּנּוּי כֵּן"ל, כִּי בְּלֹא זֶה הָיָה הַכֹּל אִין סוּף, וְלֹא הָיָה מְקוֹם לְבְּרִיַּאת הָעוֹלָם כֵּן"ל. וְעַל־כֵּן צְמִצָּם הָאִזוֹר לְצַדִּדִּין, וְנַעֲשֶׂה חֲלָל הַפָּנּוּי, וּבְתוֹכוֹ בָּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיַּאָה, הֵינּוּ הַיָּמִים וְהַמַּדּוֹת, עַל־יְדֵי הַדְּבוֹר כֵּן"ל, "בְּדַבֵּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ" וְכוּ'. וְכֵן הוּא בְּבַחֲיַנַּת הַמְּחַלּוֹקוֹת, כִּי אֵלוֹ הָיוּ כָּל הַתְּלַמִּידֵי־חַכְמֵי אֶחָד, לֹא הָיָה מְקוֹם לְבְּרִיַּאת הָעוֹלָם. רַק עַל יְדֵי הַמְּחַלּוֹקֶת שֶׁבִּינֵיהֶם, וְהֵם נַחֲלָקִים זֶה מִזֶּה, וְכָל אֶחָד מוֹשֵׁךְ עֲצָמוֹ לְצַד אֲחֵר, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם בְּבַחֲיַנַּת חֲלָל הַפָּנּוּי, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת צְמִצּוֹם הָאִזוֹר לְצַדִּדִּין, שֶׁבּוֹ הוּא בְּרִיַּאת הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַדְּבוֹר כֵּן"ל.

כִּי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶם מְדַבֵּר, הַכֹּל הֵם רַק בְּשִׁבִּיל בְּרִיַּאת הָעוֹלָם שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יָדָם בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפָּנּוּי שֶׁבִּינֵיהֶם. כִּי הַתְּלַמִּידֵי־חַכְמֵי בּוֹרְאִים אֶת הַכֹּל עַל יְדֵי דְבָרֵיהֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ"א): "וְלֹא־אָמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה" – 'אֵל תִּקְרֵי עֲמִי אֲלֹא עֲמִי, מָה אֲנִי עֲבָדִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא בְּמַלּוּלֵי אַף אַתָּם כֵּן' (כְּמוֹ

שְׁפָתַיב בְּזִהָר בְּהַקְדָּמָה דְּפָה (ה): אַךְ צָרִיד לְזִהָר שְׁלֵא לְדַבֵּר יוֹתֵר מִדִּי, רַק כְּפִי צָרִיד בְּרִיאַת הָעוֹלָם לֹא יוֹתֵר. כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הָאֹזֵר, שְׁלֵא הָיוּ הַכְּבִלִים יְכוּלִים לְסַבֵּל רַבּוּי הָאֹזֵר, נִשְׁתַּבְּרוּ, וּמִשְׁבִּירַת הַכְּבִלִים הָיָה הַתְּהוּוֹת הַקְּלָפוֹת. כֵּן אִם אֶחָד מֵרַבָּה לְדַבֵּר, מִזֵּה גוֹרֵם הַתְּהוּוֹת הַקְּלָפוֹת. כִּי הוּא בְּחִינַת רַבּוּי הָאֹזֵר, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הָיוּ שְׁבִירַת הַכְּבִלִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַתְּהוּוֹת הַקְּלָפוֹת:

סדר קצור לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

ב וְדַע שֵׁישׁ צְדִיקִים גְּדוֹלִים שֶׁהֵם צְרִיכִים דּוֹקָא לְעֵינַי בְּאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת. אַף שְׁגַם הֵם אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְגַלוֹת הָאֱלֹהוֹת שֵׁישׁ שָׁם וּלְתַרְץ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמְּבֹכוֹת הַבָּאִים מִחֲלָל הַפָּנּוּי כִּי זֶה אֵי אֶפְשָׁר עַד לְעֵתִיד לָבוֹא כַּנִּ"ל. אַף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי עֵיוֹנָם בָּהֶם הֵם מַעֲלִים וּמוֹצִיאִים מֵהֶם כַּמָּה נְשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִשְׁקָעוּ בָּהֶם כִּי בְּרַב קְדֻשַׁת הַצְּדִיק כְּשֶׁמַּעֲיִן בְּחֲכָמוֹת אֵלוֹ מִכְּנִיעַ כַּח הַמְּבֹכוֹת וְהַחֲקִירוֹת הַבָּאִים מִחֲכָמוֹת אֵלוֹ. וּמִחֲמַת שְׁכָל דְּבַר חוֹשֵׁק לְשָׂרְשׁוֹ עַל כֵּן כְּשֶׁהַצְּדִיקִים עוֹסְקִים בְּאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת אִז כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בָּהֶם חוֹשְׁקִים וְנִתְּלָהֶבִים לְהַתְּדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַצְּדִיק וְהוּא מוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם:

סדר חֲטִי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

תלא (ב) מי שְׁרוּצָה לִישֵׁן וְאִינוּ יְכוּל לִישֵׁן, הָעֲצָה לָזֶה לְבַל לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ כָּל כָּךְ לִישֵׁן. כִּי כָּל מָה שֶׁמְכַרִּיחַ עֲצָמוֹ יוֹתֵר לִישֵׁן, מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר מְנִיעוֹת הַשְּׁנָה. וְעַנְיָן זֶה גַם בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְבָלִי לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר. כִּי כָּל מָה שֶׁמְכַרִּיחִין עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר לְאִיזָה דְּבַר, מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר הַהֶפֶךְ דִּיקָא. וְאֶפְלוּ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם צְרִיכִין לְפַעְמִים זֹאת לְבָלִי לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקסח - אָמַר מִוֹהַר־נִיחַת זִצִּי"ל "לֹא אֶנְחֵד מִקֹּוֹה שִׁדְּחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחֵד" שֶׁעִי יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

יוֹתֵר מִדִּי, אֶף־עַל־פִּי שֶׁבְּאַמַּת צְרִיכִין לְהִיּוֹת זָרִיז גָּדוֹל מְאֹד לְקַדֵּשׁ
עֲצֻמוֹ כְּרֵאוּי, וְלִזְכוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּשִׁלְמוֹת בְּמַהִירוֹת גָּדוֹל,
וְאֶסוּר לְהַנִּיחַ מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ כָּלֵל, כִּי אֵין הָעוֹלָם עוֹמֵד כָּלֵל אֶפְלוּ
כְּהֶרֶף עֵינַי, וְעַל־כֵּן כָּל מֵה שֶׁיִּכְוֹלִין לְהַתְּגַבֵּר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְבָר
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם צְרִיכִין לַעֲשׂוֹתוֹ מִיַּד דִּיקָא בְּלִי אַחֹר וְעֵכוּב כָּלֵל,
אֶפְלוּ רַגַע אַחַת כִּי מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה מְנִיעוֹת וְעֵכוּבִים וְהֶרְהוּרִים יִהְיֶה
לוֹ בַשָּׁעָה הָאַחֶרֶת, כִּי אֵין לְהֶאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי־אִם אוֹתָהּ הַשָּׁעָה
וְאוֹתָהּ הֶרֶגַע בְּלִבָּד. אֶף־עַל־פִּי־כֵן לְפַעֲמִים כְּשֶׁרוֹאִין שְׂמַתְגַּבְּרִין
וּמְכַרִּיחִין עֲצֻמוֹ לְאֵיזָה דְבָר וְאֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ. צְרִיכִין לְפַעֲמִים
לְהַמְתִּין וְלִבְלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִזָּה, וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל בַּמָּה
שֶׁאֵינוֹ זוֹכֵה לְאוֹתוֹ הַדְּבָר. וַיִּמְתִּין קֶצֶת עַד שֶׁתָּבוֹא עֵתוֹ. וְאִי
אֶפְשָׁר לְבָאֵר דְּבָר זֶה בְּכַתָּב כָּלֵל.

וְרַבְּנֵי זְכוּרֵנוֹ לְבָרְכָה הָיָה בְּדָבָר זֶה חֲדוּשׁ נִפְלָא מְאֹד, כִּי הָיָה זָרִיז
בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת שֶׁלֹּא הָיָה דְגֻמְתּוֹ בְּעוֹלָם, וְכָל דְבָר שֶׁהָיָה צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת אֶפְלוּ בְּעֵנֵינִי עִבּוּדוֹת גְּשָׁמִיּוֹת שֶׁהֵם צְרִיכֵי הָאָדָם, הָיָה
עוֹשֶׂהוּ בְּזִרְיּוֹת נִפְלָא מִיַּד דִּיקָא, מִכָּל־שָׁכֵן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם. וְאֶף־
עַל־פִּי־כֵן הָיָה מְתוֹן גָּדוֹל, כְּשֶׁרָאָה שֶׁאֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ הָיָה מְתוֹן
מְתוֹן. רַק שֶׁצְרִיכִין לְהַתְּגַעֵגַע וְלִכְסֹף לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד גַּם
בְּעֵת שֶׁאֵין עוֹלָה בְּיָדוֹ עִבּוּדַת הַשֵּׁם כְּרֵאוּי. וְלִבְלִי לִיֵּאֵשׁ עֲצֻמוֹ
כָּלֵל מִשׁוּם דְבָר. וְתַכְּף כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר וְהוּא יָכוֹל לְחַטֵּף
אֵיזָה דְבָר שֶׁבְקִדְשָׁה, יַעֲשֶׂהוּ מִיַּד בְּזִרְיּוֹת גָּדוֹל. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
דְּבָר זֶה בְּכַתָּב. וְהַמְשַׁכִּיל הַחֲפִיץ בְּאַמַּת יָבִין מִזָּה קֶצֶת עֲצוֹת
לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם:

תֵּלַב (ג) אָמַר שְׂמַה שְׂהַמְלִמְדִים הוֹחֲקִים אֶת הַתִּינּוֹק בְּיוֹתֵר,
עַל־יְדֵי־זֶה אֵינוֹ יוֹדֵעַ הַתִּינּוֹק כָּלֵל, רַק צְרִיכִין לְהִיּוֹת אֶמֶן גָּדוֹל

בְּזֶה לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק בְּהַדְרָגָה בְּלִי אַיּוֹם הַרְבֵּה וּבְלִי דַחֵק יוֹתֵר, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִתְפַּס יוֹתֵר בְּנֶקֶל. כִּי אָמַר שֶׁהַמְּלַמֵּד חוֹזֵר עִם הַתִּינוּק וְאוֹמֵר לוֹ זָכַר זָכַר, בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ גִידְעֲנֶךָ זַע גִּידְעֲנֶךָ זַע. וְאִם הָיָה חוֹזֵר עִמּוֹ מְעַט בְּנֶקֶל, בּוֹדֵאֵי הָיָה תוֹפֵס הַדְּבָר הַיָּטִב וְהָיָה זוֹכְרוֹ, אֲךָ אַחֲר־כֵּן חוֹזֵר עִמּוֹ כָּל-כֶּךָ וְאוֹמֵר לוֹ כַּמָּה פְּעָמִים זָכַר זָכַר, עַד שֶׁאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁשׁוֹאֲלִין הַתִּינוּק הַפְּרוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּקַרָּא יוֹכֵל לְהִיזוֹת שִׁישִׁיב הַתִּינוּק שֶׁפְּרוּשׁוֹ גִידְעֲנֶךָ זַע. כִּי הַתִּינוּק סוֹבֵר שֶׁאֵלּוּ הַתְּבוֹת הֵם הַלְעֵז שֶׁל הַמְּקַרָּא. כִּי בְּזֶה שֶׁדוֹחֵקִין אֶת הַתִּינוּק הַרְבֵּה, בְּזֶה מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר הַדְּבָר הַזֶּה וְהוּא בְּרוּר לְמַשְׁכִּיל, וְנִצְרָךְ מְאֹד לְמַלְמָדִים וְכֵן לְכַמָּה עֲנִינִים. כִּי זֶה הוּא כָּל גְּדוֹל שֶׁלֹּא לְדַחֵק עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק בְּהַדְרָגָה וּבְמִתּוֹן וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר כָּל זֶה כָּלֵל.

וּמַעֲשֵׂה שֶׁהָיָה כֶּךָ הָיָה שֶׁתִּינוּק אֶחָד הוֹלִיכּוֹ אָבִיו לְרַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְלַמֵּד אוֹתוֹ בְּכָל הַדְּרָךְ שֶׁכַּאֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ מִשְׁקָה לְשִׁתּוֹת שִׁיאֵמַר סְבְרֵי מָרְנָן וְרַבָּנָן וְכוּ' וְחוֹזֵר עִמּוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד לְמַעַן יִזְכֹּר הַיָּטִב וְלֹא יִתְבַלְבֵּל. אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁבָּא הַתִּינוּק לְרַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְהִתְחִיל לֹאמֵר סְבְרֵי לֹא הָיָה יָכוֹל לֹאמֵר כָּלֵל וְנִתְבַלְבֵּל מְאֹד. עָנָה רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְאָמַר לְאָבִיו אַתֶּם בּוֹדֵאֵי לְמַדְתֶּם עִמּוֹ הַרְבֵּה וְהַכְּבִדְתֶּם עָלָיו מְאֹד שִׁישִׁיכֵר לֹאמֵר סְבְרֵי וְכוּ' כִּפְסָדָה, וּבְשִׁבִיל זֶה אֵינּוּ יָכוֹל עֲכָשׁוֹ לֹאמֵר כְּלוּם, אִם לֹא הָיִיתֶם חוֹזְרִים כָּל-כֶּךָ, בּוֹדֵאֵי הָיָה יָכוֹל לֹאמֵר כָּרְאוּנִי. וְאֵז אָמַר רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה עֲנִין הַשִּׁיחָה הַנִּלְל:

סדר לקווי עיצות היומיומי:

יא כְּשֶׁאָדָם מִתְּבוֹדֵד וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצָעְרוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדוֹל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַם, אֲזִי גַם הַשְּׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקע - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִפְּרֹשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָה וְצַעֲרָה, כִּי כָּל פָּגַם וּפְגָם שְׁפָגַם בְּנִשְׁמָתוֹ
פָּגַם אֲצִלָּה כְּבִיכּוֹל; וְהִיא מְנַחֶמֶת אוֹתוֹ, שֶׁתְּבַקֵּשׁ תַּחֲבוּלוֹת לְתַקֵּן
כָּל הַפְּגָמִים (שם רנט).

יט טוב מאד להתפלל ולפרש שיחתו לפני השם יתברך בשדה בין
עשבים ואילנות. כי כשאדם מתפלל ומפרש שיחתו בשדה, אזי
כל העשבים וכל שיח השדה, כלם באים בתוך תפלתו ומסייעין
לו ונותנין לו כח בתפלתו ושיחתו (לקוטי מוהר"ן תנינא יב).

יג כבר מבאר, שהתבודדות הוא מעלה גדולה ודרך נכון וישר
מאד להתקרב על ידי זה להשם יתברך. וצריך כל אחד לקבוע לו
על זה איזה שעות ביום שיפרש שיחתו לפני השם יתברך בלשון
שמדברים בו, כגון במדינות אלו בלשון אשכנז, שאנו מדברים
בו, כי בלשון שמדברים בו בנקל יותר לפרש כל שיחתו היטב,
ואת כל אשר עם לבבו ישיח לפני השם יתברך בטענות
ואמתלאות, בדברי רצוי ותחנונות, שיזכה להתקרב אליו
יתברך. וכל אחד כפי שיודע נגעי לבבו ואיך הוא מרחק מהשם
יתברך, ישיח ויספר הכל לפניו יתברך. ועצם מעלת הנהגה זאת
אין לבאר ולשער, כי זאת ההנהגה עולה על הכל והיא כוללת
כל עבודת השם, כי על ידי זה יכולין לבוא לכל טוב בזה ובבא,
כי הכל יכולין לפעל על ידי תפלה ותחנונים. וכל גדולי הצדיקים
לא באו למדרגתם כי אם על ידי הנהגה זאת. ומשכיל על דבר
יבין מעצמו גדל מעלת זאת ההנהגה אשרי הזוכה לקבוע עצמו
על זה שעה מיחדת בכל יום ויום, ושאר היום יהיה בשמחה (שם
כה).

יד גם טוב לעשות מהתורות תפלות (שם), ועין בפנים והבין.
טו אף על פי שהבכיה לפני השם יתברך בתחנונות ובקשות טובה

מאד, אף-על-פי-כן כשאדם אומר תהלים או שאר תחנונות ובקשות, או שמישהו בינו לבין קונו, וחושב ומצפה ומסתכל בדעתו בכל פעם שיבכה ויזריד דמעות גם זה הוא מחשבה זרה ומבלבלת הכוונה, כי העקר שייכון דעתו לומר הדבורים בכל לבו באמת, שיטה אָזנו ולבו לשמע מה שמוציא מפיו, ואם יתעורר לבכיה מה טוב, ואם לאו אל יבלבל פונתו בשביל זה (בשיחותיו הקדושים).

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

רמה ספר עמי לענין חדושי תורה, מי שזוכה לחדש איזה דבר בתורה, אומר בלשון תמה וחדוש: מהיכן לוקחין החדוש? כי באמת ענין חדושין מי שזוכה לחדש הוא דבר נפלא ונעלם מאד מאד, כי מהיכן לוקחין זאת?:

והמובן מדבריו הִיָּה שְׁבֹזָה שְׁזוֹכִין לְחֵדֶשׁ, בְּזֶה רוֹאִין הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְמַצִּיא מֵאִין לֵישׁ כִּי בַתְּחִלָּה לֹא הָיָה יוֹדֵעַ כָּלֹל זֹאת הַחֵדוּשׁ, רַק עֲכָשׁוּ הוּא לֹקַח וְשׂוֹאֵב מִמְּקוֹר הַחֵכְמָה שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵין, הֵינּוּ מֵאִין סוֹף וּבְזֶה אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינַי הַשֶּׁכֶל הַתְּגִלוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ וְאַחַר כֵּן דְּבַרְתִּי עִמוֹ, וְאָמַרְתִּי: הֲלֹא רוֹאִין זֹאת כִּי לְפַעְמִים אָנִי מַתִּיגֵעַ קִדְּם שְׂאֲנִי מוֹצִיא דְּבוֹר אֶחָד בְּדַחַק גָּדוֹל, (וְלְפַעְמִים נִפְתַּח הַלֵּב וְנוֹבְעִין חֵדוּשִׁים רַבִּים) הַשֵּׁיב: גַּם זֶה פֶּלֶא וְחֵדוּשׁ גָּדוֹל הֵינּוּ כְּשֶׁאֶפְלוּ אֵין מוֹצִיאִין אֵלָּא דְּבוֹר אֶחָד בְּדַחַק גָּדוֹל גַּם זֶה פְּלֹאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ כִּי מַהִיכֵן לֹקַחִין אֶפְלוּ זֶה הַדְּבוֹר! וּבְאַמֶּת מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב לְהִבִּין וְחָפִין בְּאַמֶּת יוֹכֵל לְרַאוֹת מִזֶּה אֲמַתֶּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עֵין בְּעֵין לֹא מִבְּעֵיָא מִי שְׁזוֹכָה לְחֵדֶשׁ בְּעֶצְמוֹ, הוּא בּוֹדְאֵי רוֹאֵה וּמִבִּין בְּדַעְתּוֹ הַתְּגִלוֹת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּכְנִ"ל, אֵךְ אֶפְלוּ מִי שְׂאֵינּוּ בַר הָכִי לְחֵדֶשׁ בְּעֶצְמוֹ, גַּם הוּא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקעב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מלפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יכול לראות אמתתו וגדלתו יתברך על ידי חדושי תורה הנפלאים שרואה בספרים קדושים ועל פני התורה הקדושה היא עדות נאמנה עליו יתברך, כמו שכתוב (תהלים יט"ח): "עדות ה' נאמנה", ועין מזה בספר "לקוטי הלכות" בהלכות עדות הלכה ה' ובהלכות פסח הלכה ט':

רמו הייתי מסתכל על אכילתו והיה מתבונן שלא להכניס הדבר שאוכל לתוך הפה והחך רק היה מכניס בין שניו והיה לו עמו שם בלי סיוע החך ומי שאוכל כך כמעט שאין מרגיש שום טעם באכילתו ואי אפשר לציר ענין זה בכתב אך המעין יבין זאת מעצמו ומי שרוצה לשבר תאות אכילה בתכלית שלא יקבל שום תענוג מאכילתו, על ידי עצה זאת בנקל יזכה לזה:

רמו אמר: כל מי שיש לו כבוד ועשירות יותר, הכבוד רחוק ממנו ביותר כי כשאחד יש לו מעט מעות הוא יכול להחזיק המעות אצלו סמוך לבשרו אבל כשיש לו הרבה מעות, המעות שלו מנח בתבה נמצא שהכבוד שהוא העשירות רחוק ממנו ביותר וכן כשיש לו עוד יותר עשירות אזי מעותיו וסחורותיו מנחים בחדנות וכיוצא ורחוק ממנו עוד יותר וכשיש לו עוד יותר ועשירות אזי הונו ועשירות שלו מנח במקומות ועירים אחרים רחוק עוד יותר ויותר ממנו וכן כל מה שיש לו כבוד ועשירות יותר, אזי הכבוד רחוק ממנו ביותר והקיסרים והמלכים שכבודם מרבה מאד, כבודם רחוק מהם עוד יותר כי המלך או הקיסר יושב בביתו וכאן מזמרין ומשוררין הקאפעליע בשבילו לעת ערב כנהוג כי בעסקי עולם הזה כל מה שיש לאדם כבוד ביותר הכבוד רחוק ממנו ביותר אבל תורה ומעשים טובים כל מה שיש לו יותר הם סמוכים אליו ביותר:

סדר שאלתו ערוף היפני:

סימן שטו (א) אסור לעשות אהל בשבת ויו"ט אפילו הוא עראי ודוקא גג אבל מחיצות מותר ואין מחיצה אסורה אא"כ נעשית להתיר סוכה או להתיר טלטול: הגה אבל מחיצה הנעשית לצניעות בעלמא שרי (טור) ולכן מותר לתלות וילון לפני הפתח אע"פ שקבוע שם (א"ז ב"י) וכן פרוכת לפני ארון הקודש ובלבד שלא יעשה אהל בגג טפח (ב"י וכל בו) וכן מותר לעשות מחיצה לפני החמה או הצנה או בפני הנרות שלא יכבה אותן הרוח (מרדכי ריש פ' כירה) אבל אסור לעשות מחיצה בפני אור הנר כדי שישמש מטתו (ד"ע) וכן לפני ספרים כדי לשמש או לעשות צרכיו אם לא שהיה מבע"י טפח שאז מותר להוסיף עליה בשבת (מרדכי ר"פ כירה): (ב) עצים שתוקעין ראשן האחד בדופן הספינה וכופפין ראשן השני בדופן השני של הספינה ופורסין מחצלת עליהם לצל אם יש ברחבן טפח או אפילו אין ברחבן טפח אם אין בין זה לזה ג' טפחים חשיבי כאהל ומותר לפרוס עליהם בשבת מחצלת דהוי ליה תוספת אהל עראי ושרי ומטעם זה מחצלת פרוסה כדי טפח מותר לפרוס שאר המחצלת בשבת וטפח שאמרו חוץ מן הכריכה: (ג) מטה כשמעמידים אותה אסור להניח הרגלים תחלה ולהניח עליהם הקרשים אלא ישים הקרשים תחלה באויר ואח"כ הרגלים תחתיהם וה"מ כשהרגלים הם דפים מחוברים כמו לפני התיבה אבל רגלים של מטות שלנו וכן רגלי השלחן מותר בכל גוונא: (ד) מטה שהיא מסורגת (פי' נארגת) בחבלים אם יש בין חבל לחבל ג' טפחים אסור לפרוס עליהם סדין משום דעביד אהלא וכן אסור לסלק בגד התחתון מעליה משום דקא סתר אהלא ואם היה עליה כר או כסת או בגד פרום מע"ש כשיעור טפח מותר לפרוס בשבת על כל המטה: (ה) כסא העשוי

פרקים וכשרוצים לישב עליו פותחין אותו והעור נפתח וכשמסירים אותו סוגרים אותו והעור נכפל מותר לפתחו לכתחלה: (ו) כשמסדרים חביות זו ע"ג זו אחת ע"ג שתים אוחו בידו העליונה ויסדר התחתונות תחתיה אבל לא יסדר התחתונות תחלה ויניח העליונה עליהן: (ז) מותר להניח ספר אחד מכאן וא' מכאן וא' על גביהן: הגה הואיל וא"צ לאויר שתחתיהן (טור ור"ן ר"פ תולין והמגיד פכ"ב): (ח) כל אהל משופע שאין בגגו טפח ולא בפחות מג' סמוך לגגו רוחב טפח הרי זה אהל עראי והעושה אותו לכתחלה בשבת פטור: (ט) משמרת שתולין אותה לצאת בה שמרים לסננן ומותחין פיה לכל צד חשוב עשיית אהל ואסור לנטותה: (י) טלית כפולה שהיו עליה חוטיין שהיתה תלויה בהם מע"ש מותר לנטותה ומותר לפרקה וכן הפרוכת: (יא) כילת חתנים שאין בגגה טפח ולא בפחות מג' סמוך לגגה רוחב טפח הואיל שהיא מתוקנת לכך מותר לנטותה ומותר לפרקה והוא שלא תהא משולשלת מעל המטה טפח: (יב) הנוטה פרוכת וכיוצא בה צריך ליזהר שלא יעשה אהל בשעה שנוטה לפיכך אם היא פרוכת גדולה תולין אותה שנים אבל אחד אסור ואם היתה כילה שיש לה גג אין מותחין אותה ואפילו עשרה שא"א שלא תגבה מעט מעל הארץ ותעשה אהל עראי: (יג) בגד ששוחין ע"פ החבית לכסות לא ישטחנו על פני כולו משום אהל אלא יניח קצת ממנו מגולה וה"מ כשהכובא (פי' כלי) חסרה טפח אבל אם אינה חסרה טפח מותר דאין כאן אהל:

סדר לקויי תפלות הימני:

תתם: רבנו של עולם, "ה' איש מלחמה", מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, אתה יודע את כל תקף

המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל עת בכל דור ודור, בין כח המושף של צדיקי אמת, שיש להם כח להמשיך כל העולם אצלם לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל עת נגד הכח המושף, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני עולמות על ידי הכח המכריח המפסיק שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו, להכניע ולשבר ולבטל כח המכריח, כנגד כח המושף של הצדיקים:

תתסא: רבוננו של עולם, "ה' עזונו וגבור, ה' גבור מלחמה", עליך השלכנו את יהבינו, שאתה תלחום בעדנו, ה' יריב את ריבנו, וילחם את לוחמנו, כי "אתה מרום לעולם ה'", ולעולם ידך על העליונה חום וחנונו ורחם עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושף באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושף על הכח המכריח המפסיק, עד שיפיל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חם ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך וכלם יפלו ויתבטלו בבטול גמור כנגד הכח המושף של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרעינו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם כלו להיות נמשכים וברוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו כלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאותם, וילכו וירוצו אחרי צדיקים אמתיים ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים האמתיים בהתקרבות

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקעו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צדני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

גָּדוֹל, וְלִשְׁמַע תּוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה וְלִלְמַד סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם וְשִׁיחוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשׁוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת כְּרִצוֹנָה וְכְרִצוֹנָם הַקְּדוּשׁ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לָשׁוּב אֵלָיךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מְרֹב כָּל":

תתסב: ותזכנו לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל המדות רעות, ונזכה לבטל עצמנו לגמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית בבחינת עפר ממש, עד שנזכה שיהיה לנו גם כן פח המושך, ונזכה להמשיך אלהותך וקדשותך אלינו, ולהמשיך כל העולם כלו לאמונתך הקדושה ולצדיקיך האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על ידי משה נביאך, ועל ידי כל צדיקי הדור האמתיים:

תתסג: וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובפרט להצדיקים האמתיים ולבני הצדיקים ועזרנו והושיענו שנזכה לתן להם בכבוד גדול, ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד, ותצליח אותנו שנזכה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים האמתיים שהם ענוים באמת בבחינת עפר, ועל-ידי-זֶה נזכה שהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב: "זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד", ותצמיח לנו על-ידי הצדקה כל טוב, שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש, בני חיי ומזוני וכל טוב לנצח וברחמיך הרבים תשמרנו ותצילנו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם מהגונים, ותסבב ברחמיך באפן שלא יגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים האמתיים עזרנו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיך, וזכנו לבוא לכל זה מהרה:

תתסד: ועזרנו וזכנו לברח מן הכבוד בתכלית האמת ותמשיך עלינו כבוד וקדשה למען שמך באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את המשכן תמיד, ואצלו שוכן כל הכבוד האמת וקדשה, אשר כל זקני ישראל וראשיו ושופטיו מקטן ועד גדול כלם מקבלים כל כבודם ונדלתם ממנו זכנו לכבוד וקדשה כזה אשר על ידו יתגלה ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול בעולם תמיד, ותמלך על כל העולם כלו בכבודך מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ ויקים מקרא שכתוב: "אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, ותהלתי לפסילים", ונאמר: "ספרו בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו, ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

תפלה עא תתסה: {מיוסד ע"פ תורה ק"ה} יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלינו ותעזרנו שנזכה לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה לא ימוש ספר התורה הזה מפנינו ומפי זרענו עד עולם ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתך, להבין כל דברי התורה הקדושה על ברין ואמתתן במהירות גדול ונזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש תמיד חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לה לנחת ולרצון לפני כסא כבודך ותזכנו על ידי עסק התורה, שנזכה על ידי זה לתשובה שלמה באמת על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו ופשעונו ופשענו לפניך מיום היותינו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחזירנו למוטב באמת לאמתו ונזכה על ידי עסק התורה הקדושה, לברר וללקט

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקעח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שיהי צדק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלֹהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל הַיְצֵרוֹפִים מְכַלְלִיּוֹת כָּל
הָעוֹלָמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ עַל יְדֵינוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְפְּזוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּתְפְּזוּ,
וְנִפְּלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּלוּ: